ច្បាប់ស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និង
អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ (sexual exploitation)

ច្បាប់ស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា លើកទី៧ នីតិកាលទី៣ និង ដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយកាលពីថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភា លើកទី៤ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្ដីទាំងស្រុង ដូចតទៅនេះ៖

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១. គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដើម្បីការពារសិទ្ធិ និងសេចក្ដីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស និងបង្កើននូវសុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងរក្សាការពារ លើកកម្ពស់នូវទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីដ៏ល្អរបស់ជាតិ និងមានគោលបំណងអនុវត្តឲ្យបានសមស្របផងដែរ តាមពិធីសារអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្ដីពីការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និងការផ្ដន្ទាទោសការជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ បន្ថែមលើ អនុសញ្ញា អង្គការសហប្រជាជាតិប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ឬឧបករណ៍ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្សដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានឲ្យសច្ចាប័ន ឬចុះហត្ថលេខា ។

មាត្រា ២. ការអនុវត្តច្បាប់នេះនៅក្នុងដែនដី

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើស ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុង ដែនដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅក្នុងច្បាប់នេះ រួមបញ្ចូលទាំងនាវា ឬអាកាសយានណាមួយដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទង់ជាតិកម្ពុជា ។

បទល្មើសមួយត្រូវបានចាត់ទុកថា បានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពេលដែលអំពើរួមផ្សំណាមួយនៃបទល្មើសនោះកើតឡើងនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៣. ការអនុវត្តច្បាប់នេះនៅក្រៅដែនដី

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយពលរដ្ឋខ្មែរ។

ច្បាប់នេះអនុវត្តទៅលើបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង នៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយជនបរទេស ហើយជនរងគ្រោះ គឺជាពលរដ្ឋខ្មែរ នៅពេលដែលបទល្មើសកើតឡើង ។

មាត្រា ៤. ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ

រាល់ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោស និងត្រូវទទួលខុសត្រូវ ដូចករណីដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត។

អ្នកសមគំនិត និងអ្នកផ្តើមគំនិត ក្នុងបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមទាំងឡាយ ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោស និងត្រូវទទួលខុសត្រូវដូចចារីដែលប្រព្រឹទ្ធបទល្មើស។

អ្នកសមគំនិត និងអ្នកផ្តើមគំនិតរួមមាន អ្នករៀបចំ ឬចង្អុលបង្ហាញជាអាទិ៍ឲ្យជនដទៃប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ។

នៅពេលដែលអ្នកតំណាង ភ្នាក់ងារ ឬ និយោជិត នៃនីតិបុគ្គល ឬ ភារប្បទាយីណាមួយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខជំនួញ ឬផលប្រយោជន៍នៃនីតិបុគ្គល ឬភារប្បទាយីនោះ នីតិបុគ្គល ឬភារប្បទាយីនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយពិន័យជាប្រាក់ និ ងទោសបន្ថែមដោយយោងទៅតាមការផ្តន្ទាទោសដែល មានចែងនៅក្នុងមាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ៥. ការប្រកាសមូលទោស

នៅក្នុងគ្រប់ករណី ដែលបទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារផង និង ពិន័យជាប្រាក់ផង តុលាការអាចប្រកាស ៖

១.ទោសជាប់ពន្ធនាគារ និងទោសពិន័យត្រួតគ្នា ។

២.ទោសដាក់ពន្ធនាគារតែមួយប៉ុណ្ណោះ ។

៣.ឬក៏ទោសពិន័យជាប្រាក់តែមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៦. បទល្មើសត្រួតគ្នា

កាលបើនៅក្នុងពេលចោទប្រកាន់តែមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវបានរកឃើញថាមានពិរុទ្ធពីបទល្មើសច្រើន ទោសនីមួយៗអាចត្រូវប្រកាសឡើង។ ប៉ុន្តែកាលបើទោសត្រូវទទួលមានច្រើន និងមានប្រភេទដូចគ្នា ទោសតែមួយនៃប្រភេទនេះអាចត្រូវបានប្រកាសជាអតិបរមានៅក្នុងព្រំដែនស្របច្បាប់ដែលខ្ពស់ជាងគេ ។

មាត្រា ៧. និយមន័យនៃអនីតិជន

អនីតិជននៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ជាជនដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ។ ជនណាដែលរក្សាទុកអនីតិជនឲ្យ ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ឬ ត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន នឹងត្រូវចាត់ទុកថា បានដឹងពីអាយុរបស់អនីតិជននោះ លើកលែងតែជននោះបង្ហាញឲ្យឃើញថា ខ្លួនមានការជឿជាក់ដោយសមហេតុផលថា អនីតិជននោះមានអាយុ១៨ឆ្នាំ ឬច្រើនជាង១៨ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ២

អំពើលក់-ដូរមនុស្ស

មាត្រា ៨. និយមន័យនៃការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់

ការនាំចេញដោយមិនស្របច្បាប់នៅ ក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ៖

១.ការធ្វើឲ្យមនុស្សម្នាក់ ផ្លាស់ទីពីទីកន្លែងដែលគេកំពុងរស់នៅទៅកាន់ទីកន្លែងដទៃ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន ឬ របស់តតិយជន តាមមធ្យោបាយបង្ខិតបង្ខំ គម្រាមកំហែង បោកបញ្ឆោត បំពានដោយអំណាច ឬលួងលោម។

២.ការនាំយកអនីតិជន ឬ ជនដែលនៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ឬ នៅក្រោមហិតូបត្ថម្ភ ឬ នៅក្រោមអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ឬ យុត្តិកម្មតាមផ្លូវច្បាប់ ចេញពីការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃឪពុកម្តាយ អ្នកថែរក្សា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលរបស់គេ ។

មាត្រា ៩. ការនាំយកអនីតិជន ជាអាទិ៍ ចេញដោយមិនស្របច្បាប់

ជនណានាំយកអនីតិជន ឬ ជនដែលនៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ឬ នៅក្រោមហិតូបត្ថម្ភ ឬ នៅក្រោមអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ការផ្តន្ទាទោសត្រូវលើកលែង ឬ ទទួលស្ថានសម្រាលក្នុងករណីលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញដូចតទៅនេះ ៖

១.បើជនស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ដែលគេនាំយកទៅនោះមានអាយុចាប់ពី ១៥(ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំឡើងទៅ និងយល់ព្រមដោយស្ម័គ្រចិត្តចំពោះអំពើល្មើស ។

២.ការពុំមានប្រើវិធានការណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។

៣.ជនល្មើសមិនមានគោលបំណង ប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ។

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ អាចធ្វើការចោទប្រកាន់បាន លុះត្រាតែមានពាក្យបណ្តឹងពីឪពុកម្តាយ អ្នកថែរក្សា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលស្របច្បាប់ ប្រសិនបើមធ្យោបាយណាមួយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ១០. ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងគោលដៅស្វែងរកប្រយោជន៍ ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាស រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ សុំកូន ឬ ទម្រង់ណាមួយនៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ ២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាច របស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

ពាក្យថាទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀត នៅក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រា ១២ មាត្រា ១៥ មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ រួមមាន ការកេងប្រវ័ញ្ចន៍លើពេស្យាកម្មជនដទៃ រូបភាព និង

សម្ភារៈអាសអាភាស ពាណិជ្ជកម្មផ្លូវភេទ សេវា ឬពលកម្មដោយបង្ខំទាសភាព ឬ ការអនុវត្តស្រដៀងគ្នានឹងទាសភាព ការបញ្ចាំខ្លួនដោះបំណុលសេរីភាពដោយមិនស្ម័គ្រចិត្ត ពលកម្មកុមារ ឬ ការដកហូតសរីរាង្គ ។

ការយល់ព្រមរបស់ជនរងគ្រោះចំពោះគោលដៅដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ មិនទាក់ទងទៅនឹងមធ្យោបាយណាមួយដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះដែលត្រូវបានប្រើនោះទេ ។ ករណីនេះត្រូវយកទៅអនុវត្តផងដែរចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១១. ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់នាំឆ្លងដែន

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំយកទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពី ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំជននោះទៅប្រទេសផ្សេងទៀតត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១២. ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់កេងប្រវ័ញ្ចន៍

ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់នៅក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យថា ការបញ្ចុះបញ្ចូល ការជួល ឬ ការឲ្យជនណាមួយបម្រើការក្រោមទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀត តាមមធ្យោបាយបោកបញ្ឆោត បំពានដោយអំណាច ការបង្ខាំងខ្លួន ការប្រើប្រាស់កម្លាំង ការគម្រាមកំហែង ឬ មធ្យោបាយបង្ខិតបង្ខំផ្សេងទៀត។

ជនណាដែលជ្រើសរើសជនដទៃដោយមិនស្របច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៣. និយមន័យនៃអំពើលក់-ដូរមនុស្ស

អំពើលក់-ដូរមនុស្សមានន័យថា ប្រគល់ឲ្យដោយខុសច្បាប់នូវការគ្រប់គ្រងលើជនណាម្នាក់ទៅជនដទៃ ឬ ទទួលយកដោយខុសច្បាប់នូវការប្រគល់ការ គ្រប់គ្រងលើជនណាម្នាក់ពីជនដទៃដោយផ្ដោះប្ដូរទៅនឹងរបស់មានតម្លៃអ្វីមួយ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសេវា និងមនុស្សផង ។

អំពើធ្វើជាភ្នាក់ងារកណ្ដាលនៃការលក់-ដូរមនុស្ស ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងអំពើលក់-ដូរមនុស្សដោយផ្ទាល់។

មាត្រា ១៤. អំពើលក់-ដូរមនុស្ស

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៥. អំពើលក់-ដូរមនុស្សដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃដោយមានគោលដៅស្វែងរកប្រយោជន៍ ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាស រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ សុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ) ឆ្នាំដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា១៦. អំពើលក់-ដូរមនុស្សសម្រាប់នាំឆ្លងដែន

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃ ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំយកទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃ ក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំជននោះ ទៅប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៧. ការដឹកជញ្ជូនដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលដឹកជញ្ជូនជនដទៃ ដែលត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ជ្រើសរើសលក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនដោយដឹងថាជននោះត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើសលក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងគោលដៅដើម្បីស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្លានពានខាង ផ្លូវភេទផលិតរូបភាព

អាសអាភាស រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ ស្នុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៨. អំពើនាំឆ្លងដែន

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃ ដោយដឹងថាជននោះ ត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ។

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃ ដោយដឹងថាជននោះ ត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទៅប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០(ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៩. ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលទទួលផ្តល់ជម្រក ឬ លាក់បំពួនជនណាមួយ ដែលបានមកពីអំពើនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ឬ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងគោលដៅ ដើម្បីស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាស អាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ ស្នុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ២០(ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល ៖

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែល បំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ២០. ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅជួយដល់ជនល្មើស

ជនណាដែលទទួលផ្តល់ជម្រក ឬលាក់បំពួន ជនរងគ្រោះក្នុងអំពើនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងគោលដៅដើម្បីជួយដល់ជនល្មើស ដែលបាននាំចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនជនរងគ្រោះនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់

ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០(បួនលាន)រៀល ១០.០០០.០០០(ដប់លាន)រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ក្នុងករណី ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។

ជំពូកទី ៣
ការបង្ខាំង

មាត្រា ២១. ការចាប់ពង្រត់ ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខាំង

បុគ្គលដែលចាប់ឃុំឃាំង ឬបង្ខាំងជនដទៃ ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសៈ

១.ជាប់ពន្ធនាគារពី ៣ (បី) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បើការចាប់ការឃុំឃាំង ឬការបង្ខាំងខ្លួនមានរយៈពេលតិចជាងមួយខែ ។

២.ជាប់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ បើការចាប់ការឃុំឃាំង ឬការបង្ខាំងខ្លួនមានរយៈពេលស្មើ ឬលើសពីមួយខែ ។

មាត្រា ២២. ស្ថានទម្ងន់ទោស

បុគ្គលដែលចាប់ឃុំឃាំង ឬ បង្ខាំងជនដទៃ ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖

១.ដោយមានទារុណកម្ម ឬ អំពើឃោរឃៅ

២.បណ្តាលឲ្យមានមនុស្សស្លាប់ ឬ

៣.ប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅជំរិតយកប្រាក់ ។

ជំពូកទី ៤
អំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ

មាត្រា ២៣. និយមន័យនៃអំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ

" អំពើពេស្យាចារ " នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ការរួមភេទជាមួយជនណាម្នាក់ដែលមិនកំណត់ ឬ អំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងភេទ ដោយផ្តោះប្តូរនឹងវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ។

" អំពើពេស្យាចារកុមារ " នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ការរួមភេទ ឬអំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងភេទ រវាងអនីតិជនជាមួយជនដទៃ ដើម្បីផ្តោះប្តូរទៅនឹងវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ។

មាត្រា ២៤. អំពើអូសទាញ

ជនណាអូសទាញដោយចេតនានូវជនដទៃក្នុងទីសាធារណៈ ក្នុងគោលដៅប្រព្រឹត្តអំពើពេស្យាចារផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ថ្ងៃ ដល់ ៦(ប្រាំមួយ)ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៣.០០០ (បីពាន់)រៀល ដល់ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន)រៀល ។

អនីតិជនត្រូវលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ។

មាត្រា ២៥. និយមន័យនៃសញ្ញារកម្ម

អំពើសញ្ញារកម្មនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ៖

១.ទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុអំពើពេស្យាចាររបស់ជនដទៃ

២.ជួយ ឬ ការពារអំពើពេស្យាចាររបស់ជនដទៃ

៣.ជ្រើសរើស អូសទាញ ឬបណ្ដុះបណ្ដាលបុគ្គលណាមួយឲ្យ ធ្វើអំពើពេស្យាចារ

៤.ធ្វើការគាបសង្កត់លើបុគ្គលណាមួយ ដើម្បីឲ្យបុគ្គលនោះធ្វើពេស្យាចារ ។

អំពើដូចខាងក្រោមនេះ ត្រូវចាត់ទុកថាដូចគ្នាទៅនឹងសញ្ចារកម្ម ៖

១.អំពើធ្វើជាអន្តរការីរវាងបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ និងបុគ្គលដែលប្រកបអាជីវកម្ម ឬ ឲ្យលាភការដល់ពេស្យាចារជនដទៃ ។

២.អំពើរបស់ជនដែលបានជួយសម្រួល ឬ បិទបាំងនូវធនធានដែលខ្លួនបានដឹងថាបានមកពីអំពើសញ្ចារកម្ម ។

៣.អំពើរារាំងដល់ការបង្ការ ការជួយ ឬ ការអប់រំជាថ្មី ដោយទីភ្នាក់ងារសាធារណៈ ឬ ដោយអង្គការឯកជនដែលមាននីតិសម្បទា ដែលធ្វើឡើងដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តពេស្យាចារ ឬ កំពុងមានគ្រោះ ដោយការធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៦. សញ្ចារកម្ម

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តសញ្ចារកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

មាត្រា ២៧.ស្ថានទម្ងន់ទោសនៃសញ្ចារកម្ម

ជនណាប្រព្រឹត្តសញ្ចារកម្មត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ ១០(ដប់)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ ៖

១.កាលបើសញ្ចារិក សញ្ចារិកា ឬ ជនជាមេពេស្យាជាបុព្វញាតិ ឬបច្ឆាញាតិ មានខាន់ស្លា អត់ខាន់ស្លា ឬសាច់បង្កើត ឬ ចិញ្ចឹមរបស់បុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ។

២.កាលបើសញ្ចារិក សញ្ចារិកា ឬជនមេពេស្យា រំលោភអំណាចដែលមុខងាររបស់ខ្លួនផ្តល់ឲ្យទៅលើបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៣.កាលបើសញ្ចារិក សញ្ចារិកា ឬជនជាមេពេស្យាប្រើហឹង្សា ឬការបង្ខិតបង្ខំចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៤.កាលបើសញ្ចារកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

៥.កាលបើសញ្ចារកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើបុគ្គលច្រើននាក់ធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៨. សញ្ចារកម្មទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ

សញ្ចារកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ កាលបើបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារនោះជាអនីតិជន។

ពាក្យថា "ពេស្យាចារ" នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃជំពូកនេះ ត្រូវជំនួសដោយពាក្យ "ពេស្យាចារកុមារ" នៅពេលដែលបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្ត ។

មាត្រា ២៩. សញ្ចារកម្មដោយមានការធ្វើទារុណកម្ម

សញ្ចារកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០(ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០(ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើសញ្ចារិក សញ្ចារិកា ឬមេពេស្យាបានប្រើទារុណកម្ម ឬ អំពើឃោរឃៅចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ៣០. ការដឹកនាំពេស្យាចារ

ជនណាដឹកនាំធ្វើអាជីវកម្ម ធ្វើប្រតិបត្តិការ ឬ ចេញប្រាក់ឲ្យគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារ ដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈអន្តរការី ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣១. ការដឹកនាំគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ កាលបើបានយល់ព្រម ឬបាន អនុគ្រោះ ៖

១.ឲ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់គ្រឹះស្ថាន ឬ

២.ឲ្យបុគ្គលណាម្នាក់រកភ្ញៀវ ដើម្បីធ្វើពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់ គ្រឹះស្ថាននេះ ។

មាត្រា ៣២. ការផ្តល់ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ

ជនណាលក់ ឬដាក់ឲ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រើប្រាស់ទីកន្លែង ដែលមិនមែនប្រើប្រាស់ដោយ សាធារណៈជន ដោយដឹងថាបុគ្គលនោះនឹងប្រើប្រាស់ទីកន្លែងនោះ សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាព ពេស្យាចារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៣. បទល្មើសទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣០ មាត្រា៣១ និងមាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ បើបទល្មើស ដែលបានប្រព្រឹត្តនោះទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ។

ពាក្យថា "ពេស្យាចារ" នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃជំពូកនេះ ត្រូវជំនួសដោយពាក្យ "ពេស្យាចារកុមារ" នៅពេលដែលបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះត្រូវ អនុវត្ត ។

មាត្រា ៣៤. ការទិញពេស្យាចារកុមារ

ជនណារួមភេទ ឬធ្វើអំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងភេទជាមួយអនីតិជន ដែលមានអាយុចាប់ពី១៥ឆ្នាំឡើងទៅដោយផ្តល់ ឬ សន្យាផ្តល់វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយទៅឲ្យអនីតិជន នោះ ឬ ទៅឲ្យអន្តរការីឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាល ឬ ជនដទៃទៀតដែលគ្រប់គ្រង ឬ ត្រួតពិនិត្យលើអនីតិជននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើ ជាមួយអនីតិជនដែលមានអាយុតិចជាង ១៥ ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥. អំពើអូសទាញពេស្យាចារកុមារ

ជនណាអូសទាញជនដទៃសម្រាប់អំពើពេស្យាចារកុមារ ឬ ផ្សាយពាណិជ្ជកម្មនូវអំពើពេស្យាចារកុមារក្នុងគោលដៅធ្វើជាអន្តរការីនៃអំពើពេស្យាចារកុមារនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០(បួនលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០(ដប់លាន)រៀល ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើធ្វើជាមុខរបរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០(ដប់)ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៦. ការឲ្យខ្ចីប្រាក់ដោយមានលក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងអំពើពេស្យាចារកុមារ

ជនណាឲ្យជនដទៃខ្ចីប្រាក់ ឬវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយដោយភ្ជាប់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវឲ្យអនីតិជន ប្រកបរបរពេស្យាចារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០(ដប់)ឆ្នាំ ។

ជនណាឲ្យអនីតិជនខ្ចីប្រាក់ ឬវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយដោយភ្ជាប់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវឲ្យអនីតិជននោះ ប្រកបរបរពេស្យាចារត្រូវ ផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ។

មាត្រា ៣៧. កិច្ចសន្យានៃអំពើពេស្យាចារកុមារ

ជនណាធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយជនដទៃដែលក្នុងកិច្ចសន្យានោះ តម្រូវឲ្យអនីតិជនប្រកបរបរពេស្យាចារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០(ដប់)ឆ្នាំ ។

ជនណាធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយអនីតិជនដែលក្នុងកិច្ចសន្យានោះ តម្រូវឲ្យអនីតិជនប្រកបរបរពេស្យាចារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ ។

ជំពូកទី ៥

រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

មាត្រា ៣៨. និយមន័យនៃរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាស

រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាជាសម្ភារៈដែលអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកដូចជា រូបថត ខ្សែវីដេអូ រួមទាំងសម្ភារៈអេឡិចត្រូនិច ដែលពិពណ៌នាអំពីកេរភេទ ឬភាពអាសអាភាស ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀតដែលធ្វើឲ្យរំភើប ឬរំជួលដល់ចំណង់ផ្លូវភេទ។

មាត្រា ៣៩. រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាស

ជនណាចែកចាយ លក់ ជួល ដាក់តាំង បញ្ចាំង ឬបង្ហាញ នៅទីសាធារណៈនូវរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ ដល់ ១(មួយ)ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០(មួយសែន) រៀល ដល់ ២០០.០០០ (ពីរសែន)រៀល ។

ជនណាកាន់កាប់ ដឹកជញ្ជូន នាំចូល ឬនាំចេញនូវរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាស ក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

ជនណាផលិតរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ នៃមាត្រានេះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ខែ ដល់ ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០.០០០(ពីរសែន)រៀល ដល់ ២.០០០.០០០(ពីរលាន)រៀល ។

មាត្រា ៤០. និយមន័យនៃរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ

រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាសម្ភារៈដែលអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកដូចជា រូបថត ខ្សែវីដេអូ រួមទាំងសម្ភារៈអេឡិចត្រូនិច ដែលបង្ហាញពីរូបរាងអាក្រាតរបស់អនីតិជនដែលធ្វើឲ្យរំភើប ឬរំជួលដល់ចំណង់ផ្លូវភេទ ។

មាត្រា ៤១. រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ

ជនណាចែកចាយ លក់ ជួល ដាក់តាំង បញ្ចាំង ឬបង្ហាញនៅទីសាធារណៈនូវរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២(ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០(បួនលាន)រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០(ដប់លាន)រៀល ។

ជនណាកាន់កាប់ដឹកជញ្ជូននាំចូល ឬនាំចេញនូវរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នា ។

ជនណាផលិត រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០(ដប់)ឆ្នាំ ។

ជនណាផលិត រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ ក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០(ដប់)ឆ្នាំ ដល់ ២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ៦

អំពើអាសប្រាតនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

មាត្រា ៤២. អំពើរួមភេទជាមួយអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

ជនណារួមភេទជាមួយជនដទៃដែល មានអាយុតិចជាង ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០(ដប់)ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៣. អំពើអាសប្រាតនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

អំពើអាសនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ជាអំពើនៃការប៉ះពាល់ ឬការបង្ហាញកេរភេទ ឬផ្នែកភេទផ្សេងទៀតរបស់ជនដទៃ ឬ ការឲ្យជនដទៃប៉ះពាល់កេរភេទ ឬ ផ្នែកផ្សេងទៀតរបស់ជនល្មើសខ្លួនឯង ឬ របស់តតិយជនក្នុងចេតនាធ្វើឲ្យរំជួល ឬរីករាយដល់ចំណង់ផ្លូវ ភេទរបស់ជនល្មើស។

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាសអាភាសទៅលើជនដទៃ ដែលមានអាយុតិចជាង១៥(ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ឆ្នាំ ដល់ ៣(បី)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន)រៀល ដល់ ៦.០០០.០០០(ប្រាំមួយលាន)រៀល ។

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ ឬមាត្រានេះ បើមិនរាងចាលទេ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារទ្វេដង ។

មាត្រា ៤៤. ការលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោស

ជនណាដែលមានអាយុក្រោម ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ នឹងត្រូវលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤២ និងមាត្រា ៤៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៧

សំណងរដ្ឋប្បវេណី

មាត្រា ៤៥. កិច្ចសន្យាសម្រាប់អំពើលក់-ដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

កិច្ចសន្យាមួយនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានគោលដៅបំពេញនូវអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

កិច្ចសន្យាឲ្យខ្ចីនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយភ្ជាប់ទៅនឹងអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

"អំពើលក់-ដូរមនុស្ស" ឬ "អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ" នៅក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់មានន័យថា ជាអំពើខុសច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៦. សំណងបដិទានលើការទទួលបានផលប្រយោជន៍ ដោយមិនសមហេតុផល

ជនណាទទួលយកនូវផលប្រយោជន៍ ដោយគ្មានហេតុផលស្របច្បាប់ ដោយដឹងថាផលប្រយោជន៍នោះ បានមកពីអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬ អំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណងបដិទាន ចំពោះអំពើទទួលផលប្រយោជន៍ដោយមិនសមហេតុផល ព្រមទាំងការប្រាក់ដែលកើតឡើង ។

ជនដែលត្រូវគេកេងយកផលប្រយោជន៍ អាចប្តឹងទាមទារសំណងលើការខូចខាតជាបន្ថែមលើសំណងបដិទាន ចំពោះអំពើទទួលបានផលប្រយោជន៍ដោយមិនសមហេតុផល ។

ជនណាបានបង្កើតកិច្ចសន្យាឲ្យខ្ចី ឬ ការផ្តល់ផ្សេងទៀតទៅជនដទៃក្នុងគោលដៅធ្វើការលក់-ដូរមនុស្ស ឬ ធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ មិនអាចប្តឹងទាមទារសំណងបដិទានចំពោះការផ្តល់នោះបានទេ។

មាត្រា ៤៧. សិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវគេរឹបអូស

ជនរងគ្រោះ ត្រូវទទួលបានដោយអាទិភាព នូវទ្រព្យដែលត្រូវបានរឹបអូសដោយរដ្ឋសម្រាប់ជាសំណងលើការខូចខាត និង សំណងបដិទានដល់ជនរងគ្រោះនោះ។

ជំពូកទី ៨
បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែម

មាត្រា ៤៨. ទោសបន្ថែម

ចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ អាចត្រូវទទួលទោសបន្ថែមដូចតទៅ ៖

១.រឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ នឹងត្រូវប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស

២.រឹបអូសសម្ភារៈទាំងឡាយ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស

៣.រឹបអូសប្រាក់ចំណូល ឬ ទ្រព្យដែលរកបាន ឬ ជាផលនៃបទល្មើស

៤.បិទការផលិត ដែលបម្រើដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស

៥.ការដាក់កំហិតលើសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង

៦.ការហាមឃាត់ការស្នាក់នៅ ។

មាត្រា ៤៩. ការលាក់បាំងនូវអត្តសញ្ញាណនៃជនរងគ្រោះ

សារព័ត៌មាន និង គ្រប់មធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយដទៃទៀត ត្រូវហាមឃាត់មិនឲ្យធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយ ឬ ផ្សព្វផ្សាយនូវព័ត៌មាន ដែលធ្វើឲ្យសាធារណៈជនដឹងអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ជនរងគ្រោះក្នុងបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥០. និរាករណ៍នៃច្បាប់ដែលផ្ទុយ

ច្បាប់ស្តីពី"ការបង្ក្រាបអំពើពង្រត់ និងលក់ដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស" ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រម លេខជស/រកម/០២៩៦/០១ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ច្បាប់នេះត្រូវមានអាទិភាពប្រសិនបើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត មិនស្របគ្នានឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥១. ការជំនួសដោយក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ២ មាត្រា ៣ មាត្រា ៤ និងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះត្រូវជំនួសដោយបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលដែលក្រមនោះចូលជាធរមាន។

មាត្រា ៥២. ការអនុវត្តច្បាប់នេះ

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាប្រញាប់ ។